

1882-02-18

þÿ ' ½ ¬ ³ ⁰ . Á µ Ñ ² µ ⁻ ± Â µ ¹ Â › ¿ ½ ´ ⁻ ½ ¿

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11282>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή έτησίαι εκπληρωτέα, εν ται, πόλεσι της Κίπρου σελίμα δέκα. Εν ται, χωρίσι σελίμα έπτά. Εν ται, έξωτεροι φράγκα είκοσι.—Είδοποιήσεις ή διατρίβαι καταχωρίζονται πρὸς ήμισυ φράγκον τήν γραμμήν. Έγγραφα Κυβερνητικά ή Δημαρχικά πρὸς δύο πέννας τήν γραμμήν.— Αρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι της "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Διά πάσαν αίτησιν απευθυντέον τῷ Γραμματέι Γουφίον και λιπο γραφέον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" δόος 'Αγίου Λαζαρίου ύπο την σίκκιαν α Δημητ. Χατζηπαύλου αριθ. 56

Έφημερίς Εβδομαδιαία.

Έκδότης ή συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaeologos.)

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

Έκ μυριών γεγονότων έχομεν πεισθή, ως έγγραψαμεν έν προηγουμένοις άρθροις, ότι ουδεμία έλπις σωτηρίας τῷ τόπω τούτῳ ύπάρχει χωρίς να εξηγηθῶσιν αντιπρόσωποι αὐτοῦ μετά τοῦ Ἀγγλικῷ Ὑπουργείου ἀπ' ευθείας άνευ τῆς παρεμβάσεως τῆς διοικήσεως ήμῶν. Ἀνεγράψαμεν οὐχι ἀπαξ και τους λόγους, δι' οὓς έπεισθημεν ότι, οι ἀπ' αρχῆς σταλέντες ήμῖν ἄρχοντες και βουλόμενοι δέν δύνανται πλέον ν' αλλάξωσι σύστημα, διότι είναι δεδεδεσμευμένη ή φιλοτιμία των. Ὅπως δέ άναγνωρισθῆ έτι μάλλον ή ανάγκη τῆς άποστολῆς τῆς πρεσβείας, τίθεμεν ὑπ' οφει των ήμετέρων στρατιωτικῶν και τῶν οὐλογοισμῶν.

Τά σχέδια και αι προθέσεις, δι' ας ὁ Λόρδος Βήκονσφιλδ συνέπηξε τήν σύμβασιν τοῦ Ἰουνίου, ήρρασκον πᾶσι τοῖς στρατιωτικοῖς άνδράσιν. Οἱ στρατιωτικοὶ ήμῶν διοικηταὶ φυσικώτατον ήν να έγκολπωθῶσι ταύτας και τὰς υιοθετήσωσι και έπεσε μὲν τὸ Ὑπουργεῖον εκείνο· όταν όμως αναλογισθῶμεν πῶς εξεράζοντο άνθρωποι, στενάς έχοντες σχέσεις μετά τῆς διοικήσεως ήμῶν, περὶ τοῦ γεραροῦ Γλάδοτινος έν καιρῷ των βουλευτικῶν εκλογῶν, οὐδέν κωλύει να θεωρῶμεν πιθανώτατον ότι οι Κύριοι οὗτοι περιμένουσιν ἀπό ήμέρας εις ήμέραν τήν πτώσιν τοῦ Ὑπουργείου των φιλελευθέρων, ὅπως συνεχίσωσι τὸ διακοπὲν έργον των. Ἀλλά μομον λοιπὸν, εάν μη βελτιωθῆ ή τύχη ήμῶν ἐφ' ὅσον διεπίωσι τὰ τῆς Ἀγγλίας οι Φιλελευθεροί. Δέν θα βελτιωθῆ δέ ή κατάσταση τοῦ τόπου, αν δέν μεταβῆ πρεσβεία εις Λονδίνον. Πρὸ τούτου δέ αναγκαιώτατον θεωροῦμεν ίνα αι «Μόνιμοι Ἐπιτροπαι», έρωδιασμένα, ως είναι, διὰ κληρονομιῶν έγγραφῶν ὀλοκληροῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κληρικῶ πῶλεων και χωριῶν, ελθῶσιν εις σχέσεις μετά των γνωσθέντων καλοκλήτων ήμῶν, ήτα των καὶ τῶς Κυρίου Ράλλανδς και Ἀρθου.

Διὰ τοιούτου τρόπου φρονοῦμεν ότι είναι δυνατὸν ν' ἀρθῆ τὸ σιδηροῦν ἀπομονωτικὸν παραπέτασμα, ὅπερ εἴθησαν οι διοικούντες ήμᾶς μεταξὺ τῆς σκηνῆς των πράξεων αὐτῶν και των συμβούλων τῆς Ἀνάσεως· γινώσκομεν δέ πλέον ή ὅσον δει ότι οι ήμέτεροι διοικηταὶ ὑπῆρξαν εὐτυχέστεροι των ἐπιστατῶν τοῦ πυροποληθέντος θεάτρον τῆς Βιέννης. . . Προκαλοῦμεν πάντα ἄνθρωπον λογικὸν να εξηγήσῃ ήμῖν ἄλλως πως τὰ εξῆς γεγονότα.

Ὁ εὐλακρινέστατος και ήθικώτατος ἴσως πάντων των εξεχόντων πολιτικῶν τῆς εγωιστικῆς και άνειλικρινούς ἐποχῆς ήμῶν διεκήρυττεν ἀπὸ τοῦ βήματος, ἀρχηγὸς ὢν τῆς ἀντιπολιτεῦσεως, εκτός πολλῶν ἄλλων εὐσηρῶν ἀρχόντων, τὰ δεῦρ' εγγιστα: «ή ἀπολυταρχία, μεθ' ὅλα ὅσα λέγουσιν οι ὀπαδοὶ της ότι έχει προτερήματα, είναι πάντοτε δυστυχία και μάλιστα των λαῶν»· θέμα δέ τῆς συζητήσεως ήν τὸ δικητικὸν σύστημα τῆς Κύπρου, ὡςτε δέν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ότι, ἀπεκάλει ἀπολυταρχικὸν ή τυραννικὸν τὸ εἰκασιθεῖν παρ' ήμῖν σύστημα και προσετίθει ότι εἴμεθα ἄξιοι βελτίονος τύχης. Κατὰ τὰς πρώτας ἐδομαδάς τῆς ἀνοδοῦ του εις τήν ἀρχήν, γενομένης και πάλιν ἐπερωτήσεως περὶ Κύπρου, ὡμίλησεν ή Α. Ἐξ. ὁ Πρωθυπουργὸς εὐνοῦστατα—διεκήρυξε δηλονότι ότι, δέν εἶδεν οὐδέν τὸ κωλύον ὅπως δοθῆ «σπουδαία συμμετοχή εις τὰ τῆς διοικήσεως εις τὸ ἐπιτόπιον στοιχείον κατείσραχθῆ ή Ἑλληνική γλῶσσα εις τήν διοίκησιν και τὰ δικαστήρια έν οἷῳ μέτρῳ και έν Ἐπτανήσῳ».

Έν ἄλλῃ τινι περιπτώσει ἀπεφῆνατο ὁ αὐτὸς ότι, εἰκάζει τὸν τῆς Κύπρου λαὸν ἄξιον ἄνθρωπινωτέρας διακίσεως.

Και όμως πρωθυπουργόντος ἀπὸ δύο ἤδη σχεδὸν ἐτῶν τοῦ κ. Γλάδοτινος, διατηρεῖται ἀκραιβία ή ἀπ' αρχῆς εἰκασιθεῖται ἀπολυταρχία—συνεκλήρωθῆ ὁ ἀπακλειστικὸς τίλιον τοῦ ἐκτετατοῦ στοιχείου ἀπὸ τῆς διοικήσεως ἐκδίδονται δι-

αι ἀποφάσεις και αὐτοῦ τοῦ Ἐμποροδικείου, οὐ εὐρέθη προεδρεύων Ἑλλην Χριστιανὸς, τουρκιστὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης! Ἡ δέ Α. Ἐξ. ὁ Λόρδος Κιμπερλεύ ἐπαυσε πλέον χρώμενος τῷ χαρακτηριστικῷ ὀνόματι Ἑλλην δι' ήμᾶς· ὁ ἀμφιβάλλων, ἀναγνώτω τήν γνωματευτικὴν ἐκθεσιν του περὶ δικαστηρίων, ήν έγγραψε πρὸς τὸν ἐπιτροπεύοντα τὸν Μ. Ἀρμωστήν ότι οὗτος ἀπεδήμει έν Λονδίνῳ. . . Δύνανται τις να εξηγήσῃ ἄλλως τὰ πράγματα ταῦτα ή παραδεχόμενος ότι, αι περὶ των έν Κύπρῳ προσώπων και πραγμάτων διαδιδασθεῖται πληροφορία τῆς διοικήσεως ήμῶν εἰσι τοιαῦται, ὡςτε ἐπίστῳσαν ότι δέν ὑπάρχει ὑλικὸν έν τῷ τόπῳ ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν αι φιλελεύθεροι ἀρχαὶ τοῦ νέου Ὑπουργείου παρ' ήμῖν; Ἴσως ἀνεκάλυψαν κινδύλιαν χαρακτήρος ή ἐνόμισαν ὅτι ἀνεκάλυψαν, ἐνεκα σκοπιμῶν διαβολῶν των ξένων διερμηνέων, παρὰ τισι των έν τοῖς πράγμασιν ήμετέρων και ἀνεκασθήτα· ἀλλά, πρὸς θεοῦ, είναι δικαίον να ληρθῶσιν ὡς δείγμα ὀλοκληροῦ τοῦ τῆς Κύπρου λαοῦ ὀλίγα πρότωπα, ἄπερ εἶρον έν τοῖς δικαστηρίοις και διετήρησαν παρὰ τήν θέλησιν τοῦ λαοῦ και παρὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον, καθ' ὃν ἀνά πᾶν δευτερον έτος ἐπρεπε να γίνηται νέα εκλογή, ἄλλως, εἴπομεν ἄλλοτε τους λόγους, δι' οὓς εὐρέθησαν έν τοῖς δικαστηρίοις και άνθρωποι, οἵτινες είναι φοβερὰ ἀδικία να λαμβάνωνται ή ὡς δείγμα τῆς ποιότητος των Κυπρίων ή ὡς ἀποδείξεις ότι κακίστην ἐποιεῖτο χρῆσιν ὁ λαὸς τοῦ νομίμου αὐτοῦ δικαιοματος τοῦ εκλέγειν τους δικαστικούς παρεδρους, ὡς εὐηρεστήθη ή Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἀρμωστής να εἴπῃ πρροφάτως. Και όμως οὕτω συμβαίνει, δυστυχῶς· ἐσχηματίσαμεν ἀπρόδαντον πεποιθησιν περὶ τούτου και οὔτε είναι δυνατὸν να εξηγηθῶσιν ἄλλως τὰ φαινόμενα, χωρίς να ὑποτεθῆ ότι, και οι Φιλελεύθεροι και ὁ γεραρὸς Γλάδοτιν αὐτὸς δημοσιεύουσιν ἄραία προγράμματα και ἐκφρανοῦσι λαμπροῖς λόγους περὶ ε-

λευθερίας, τιμιότητος, εὐλακρινείας και φιλανθρωπίας εἰως οὐ καταλάβωσι τήν ἀρχήν.

Χθές έτι τὸ ὄργανον των Φιλελευθέρων, τὰ «Ἡμερησία Νέα», διεκήρυξεν αὐταῖς λέξεσιν ότι «Κατὰ τὰ δόγματα των Φιλελευθέρων οι Αἰγύπτιοι (Φελλάχοι) δικαιούνται να ἀποφανθῶσι τινι τρόπῳ θέλουσι να διαχειρίζωνται τὰς ὑποθέσεις των και εις τινὰ ἐμπιστεύονται τὰ συμφέροντά των». Και όμως έν Κύπρῳ, ἐπὶ τῆς ὕπουργίας αὐτῶν τούτων των Φιλελευθέρων, οὐ μόνον διοικουμεθα ὑπὸ στρατιωτικῶν διοικητῶν ἀπολυταρχικώτερον ή οι στρατιῳται, ἀλλά και διαχειρίζονται κατὰ τὸ αὐταῖς δοκοῦν οὐ μόνον τὰ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Κύπρου, ἀλλά και τὰ των Ἀγγλων φορολογουμένων χρήματα.

Και οὐ μόνον τοῦ ο, ἀλλά και τῆς των δήμων ὑποθέσεις και πέρους ἐννοοῦσι να διευθύνωσι κατ' ἰδιαν θέλησιν. Ἰδοῦ ὡς εκ περισσοῦ νέα ἀποδείξεις τὸ Ζουλανδικὸν νέον νομοσχέδιον, ὅπερ οὐδέν ἄλλο προτιθεται εἰμή να νομιμοποιησῆ τὰς τείως παρανόμους ἐπεμβάσεις τῆς διοικήσεως, αιτινες ἐβούλισαν εις ὑπέρογκα χρεῖα τὰ συνεσταμένα έν ταις πόλεσι δημαρχεία και παρελῳσαν ἄπαντα ἀνεπανορθώτως! (έπεται συνέχεια.)

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

(Συνέχ. εκ τοῦ ήγουμ. φύλλου.)

Χιλιάκις ἀνεφέρθησαν οι γεωργοὶ πρὸς τήν Κυβέρνησιν παραπονοῦμενοι κατὰ τοῦ βαρύνοντος αὐτοῦς τελωνιακοῦ φόρου των σίνων και κατὰ τοῦ ἀθλιεστάτου ἐπιμεταυντος συστήματος τῆς δεκάτης και μέχρι σήμερον κωφεύσασα αὐτη ἀπέσπασεν ἐσχάτως εἰδοποιήσιν δι' ής ἀπακρίνεται αι αὐταῖς, ὅτι ἀδυνατε να μετατρέψῃ τὰ κακά συστήματα ταῦτα, κτισομένη μη δόση τι βαρύτερον τῆς γενησῆς, ἐπιλέγουσα συγχρήνως, έτι, τὸ τίμρος τῆς εκτιμῆς εἰως των ἐξετασῶν

προϊόντων δὲν ἀπόκειται εἰς αὐτήν, ἀλλ' εἰς τὸν ἀπουσιάζοντα Ἰθαρέ. — Ἡ γλώσσα αὐτὴ ὁμοίως εἶναι γλώσσα τῶν ἐνταῦθα ὑπαλλήλων, εἶναι γλώσσα ὑποδουλοῦσα ἀντιπολίτευσιν εἰσπρατῶν καὶ λιαν ἀσύμφορον τῷ τόπῳ. Ἐὰν δὲ νομίζωσι τὴν Κύπρον πλουσίαν, ὡς τινες εἶπον καὶ τοὺς κατοίκους πλουσιωτέρους τοῦ Λονδίνου (!) ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τούτῳ βούλωνται νὰ πιστώσιν ἡμᾶς εἰς ἀσύγγνωστον φορολογίαν, τούτο εἶνε μὰ τὴν ἀλήθειαν πρῶτον πρωτοφανές. Ἡμεῖς λέγομεν τὸ ἐναντίον αὐτῶν ἐνδύομεθα μὲν διὰ τοῦ χάριτος τῶν ἐστρατιωτῶν, ὡς θέλουσιν ἐπαναλαμβάνοντες, πλὴν ἀσυγκρίτως εἰμὲθα ὑποδεέστεροι, εἰμὲθα πενήτεροι, καὶ διὰ πατριτικῆς Κυβερνήσεως ἐπιθρομύμεθα ἀσθάζομεθα εἰς βελτίονα τύχην. Κραυγάζομεν, πλὴν αἱ κραυγαὶ ἐκ τοῦ πατάγου τῶν παρ' ἡμῖν δὲν ἀκούονται εἰς τοὺς μακρὰν ἀναμένους νὰ ἀρεθίσωσιν ἡμᾶς. — Οἱ δὲ ἀγρόται, οἵτινες ὡς ἐλαρὶ διψῶσαι ἐπόθουν νὰ εἴδωσι τὴν κυριαρχικὴν ταύτην μεταβολὴν τῆς Κύπρου, μετὰ φοιτικῆς σήμερον καὶ ἀποστροφῆς ὀρώσιν ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὰ αὐτὰ τῆς παλαιᾶς κυριαρχίας σημεῖα, εἰς τὸν αὐτὸν κυβερνητικὸν κύκλον, μετὰ τὴν διαρκῆ μόνον ὅτι ἀκούουσιν ὅτι διοικούνται ὑπὸ Ἀγγλῶν, ὅτι κυβερνῶνται ὑπὸ πεπολιτισμένων, οὓς δὲν αἰσθάνονται ἐνεργούντας καὶ κινουμένους μ' ὅλην τῆς κυβερνήσεως τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ αὐτὸς τύπος, τὰ αὐτὰ σχέδια τῶν ἀστυνομικῶν ἢ δικαστικῶν κλητῶν ἐμφανίζονται πρὸ αὐτῶν καὶ ὑποδεετέρων τρόπων πρὸς συλλήψιν τῶν κλεπτῶν γίνεται χρῆσις. Τί σημαίνει π. χ. τὸ ἐρωτᾶν τοὺς ἀλάδες ἐκαστὴς κώμης ἐὰν ἔχωσι κλέπτας καὶ νὰ τοὺς ὑποδείξωσι; Τούτο εἶναι ἀντικρὺς ἀκατάλληλον μέτρον κατὰ τῶν κλεπτῶν ὡς μὴ συνεπάγον ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα ἀνευ τῆς δικῆς δι' ἧς ἀποδείχθηται ὡς κλέπτῆς ὁ κλέπτης. Εἰς τούτο δὲ οὐδέποτε κατέρχονται οἱ ἀλάδες ἀνευ ἀποδείξεως, ἀνευ μαρτύρων, ὅπερ καὶ ἡ Κυβερνήσις παρ' αὐτῶν ἠθέληε τὸ ἀπαιτῆσαι. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνοχλήσεων τούτων τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ κατ' αὐτῶν πιθανοῦ κινδύνου τῶν προδιδομένων, οἱ ἀλάδες ἀποφεύγουσι νὰ εἰπωσὶ τι καὶ οὕτω τὸ μέτρον τούτο ναυαγῆι. Ἀντὶ τούτου κἀλλιον ἠθέλει εἶσθαι ἐὰν ἡ Κυβερνήσις εἶδεν εἰς τοὺς ἀλάδες βιβλίον ἐν ᾧ θὰ κατεχωρεῖτο ἡκάστου καθημερινῆ διαγωγῆ, οἱ διαπληκτισμοὶ αἱ μισραὶ κλοπαὶ καὶ ἕτερον παραπλήσια ἀπερ ἠθέλον διδάξει τὰ μέγιστα αὐτῶν περὶ τῶν τρόπων ἢ τῆς διαγωγῆς τούτων ἀνθρώπων. — Κατηρηθῆμεν ἐπὶ νοθείᾳ τῆς καταγωγῆς ἡμῶν καὶ ὑπὸ ἐπιτήμιον πρεσβύτων προσκλή-

θημεν εἰς παράλογον στάδιον ἐπὶ συγκρίσει τοῦ ἔθνους ἡμῶν μετὰ ἔθναριων τῆς Ἀνατολῆς, πλὴν καὶ τῷ τυφλῷ ὄφθιμι ὅτι ἡ μὲν Κύπρος τὸ πλεῖστον οἰκεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων, οἱ δὲ κάτοικοι εἰσὶν ἀνώτεροι τῶν φίλων τοῖς παρ' ἡμῖν ἀρχουσιν ἐκείνων φύλων, ἅτινα ἐξυμνοῦσιν ἀνευαῖδους ὡς νοσημονέστατα τῶν ἐν Κύπρῳ. Ἐνεπαίχθημεν ὡς καὶ πρὸ μικροῦ ἐν συνελεύσει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν δυνάμεθα νὰ καθέξωμεν δημοσίαν θέσιν ἐπαξίως. Πλὴν ὁ πρῶτος καθ' ἡμῶν ἐξακοντίσας τὸ δηλητηριώδες τούτο βέλος ὑπὸ τὰ νεύματα τῆς παρ' αὐτῷ ἐπιστημοτάτης ομάδος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπ' ἡμῶν ἐθεωρήθη νευρόσπαστοι ὄργανον ἀνωτέρας ὠθήσεως, ἐξελήφθη καὶ ἀπειροσὶαν καὶ ἀδακῆς τῶν ἐν τῇ νήστῳ, ἐν ἧς διετάχθη νὰ παραφυλάττη τὴν διανομήν τῆς δικαιοσύνης. Τοιαύτη κατάστασις προσώπων καὶ πραγμάτων εἶναι ἀνεκτῆς. Τοιοῦτον λελαθηθατῆμεν ἀλλ' ἐπικυρούμενον σύστημα δύναται νὰ θεωρηθῆ προσδευτικόν; Δύναται τοιοῦτος τρόπος νὰ εὐδαιμονήσῃ τὴν νῆσον καὶ νὰ βασιλεύῃ ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ ἐλευθερία; Ἀρῶ ἐκ τοῦ ἐνός εἰς τὸν ἕτερον διοχετεύονται αἱ ἀνύπαρκτοι παραδόσεις καὶ αἱ κάκιστα συστάσεις περὶ ἡμῶν, ἀρῶ μετ' ἐμπαθείας καὶ φανατισμοῦ ἀρμυμένη ἡ ἐνταῦθα ὑπαλληλία εἰς οἰονδήποτε περὶ ἡμῶν καὶ τῆς νήσου, ἀντιτάσσεται οὐχὶ πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς ἀλλ' ἐκείνων ἢ καὶ ζημίαν, ποῖον αἶσιν τέλος ἐνταῦθα δύναται τις νὰ προσδοκᾷ; Παισάγαθὰ ἡ Ἑλλήν. κινήτης θὰ ἀναμνήνη ἐκ τῆς ἀνεπιστοῦ μεταπολιτευσῆς ἡμῶν ἢ ἐκ τῆς ἀνόδοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου; Τὸ καθ' ἡμᾶς ἀγῶν ἰσχυρὸς μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων πρόκειται, ἀγῶν ὑπερασπίσεως ἔθνους κατὰ τῶν παραλόγων κατηγόρων αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ἐν τῇ διαμάχῃ ταύτῃ φανώμεθα ἥττονας τῶν πρὸς ἡμᾶς πωλούντων "εὐπατριδῶν καταγωγῆν", ἐὰν δὲν ἀποδείξωμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ γλώσσα, τὰ ἔθνη καὶ ὁ τόπος εἶνε μέρη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ μᾶλλον Ἑλληνες καὶ γῆ Ἑλληνική, ἐὰν δὲν κατορθώσωμεν νὰ διδάξωμεν αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν καὶ γνωσθῶμεν αὐτοῖς ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἀπαράμιλλοι πρόγονοι ἡμῶν, ὡς τότε εἶναι δικαίον τῇ ἀλήθειᾳ οὐ μόνον ἀναξίους τῶν δημοσίων νὰ μας ἀπακαλιώσῃ, ἀλλὰ καὶ ἀγῆ ἀρούρης, σώματα ἀνευ ψυχῶν, ἀνευ αἰσθήματος ἔθνη, οὓς ἕως σήμερον τρέφει καὶ ἀνοστᾷ τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ δόξα τοῦ Ἑλλήν. ἡμῶν ἔθνος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν 30 Ἰαννουαρίου, ἐπέτειον ἐπὶ τὴν τῶν Σχολείων, ἐτελέσθη ἐν τῇ

αἰθούστῃ τῆς παρ' ἡμῖν Ἀλληλοῦ. Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου ἢ συνήθης τελετῆ, παρισταμένου ἀπειρου πλήθους. Κατὰ τὴν τελετὴν ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν βασιλικῶν οἰκῶν Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος, μετὰ τὸ ψαλὸν δὲ ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἄσμα, ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν βασιλέων Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Σχολάρχης κ. Ἀνδρέας Θεμιστοκλῆς παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὠμίλησε μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ εὐφραδείας πολλὰ περὶ ἀνατροφῆς ὁ τοῦ Σχολάρχου λόγος ζωηρῶς χειρακροτήθη, τὸ δὲ πλῆθος διεκλήθη τὰς καλλίστας μεθ' ἑαυτοῦ ἀποκομίζον ἐντυπώσεις.

Ἐκ Βαρωνίων γράφουσιν ἡμῖν ὅτι τὴν Κυριακὴν Μουσουλμάνος τις, Φειζῆς καλούμενος, ἐβαπτίσθη ἐνώπιον πολυπλήθους ὀμηγύρεως, μετονομασθεὶς Γεώργιος.

Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀσγάτα τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἐνεγράφησαν ἢ ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων συνδρομαὶ 47 ἀγγλ. λιρῶν πρὸς σύστασιν Σχολῆς. Ἄξιον ἐπαινοῦ ἀληθῶς οἱ Ἀσγαταῖοι διὰ τὴν φιλομουσίαν, ἣν ἐπιδείκνυνται, ἐλπίζομεν δὲ τὸ εὐγενές παραδειγμὰ τῶν νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλα χωρία. Μετὰ πλείστης δ' ὕψους χαρᾶς σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι μεγάλη ἀπό τινος φιλομουσία κατέλαβε τοὺς χωρικοὺς ἡμῶν, πολλῶν νέων σχολείων συστάσιν ἐν τοῖς χωρίοις τῆς νήσου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν.

Ὁ κ. Παντζήρης, βοηθὸς τοῦ Ἐφόρου ὄφθιμι τῆς παιδείας ἐν Κύπρῳ Αἰδ. κ. Σπένσερ, ἐμάθομεν ὅτι παρητήθη τῆς ἐν τῷ τμήματι τῆς ἐκπαίδευσῆς θέσεώς του.

Ὁ Ἀρχίατρος τῆς ἐν Κύπρῳ διοικήσεως κ. Βάρου ἀφίκετο πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνταῦθα, ἐπεσκέφθη δὲ ὡς ἐμάθομεν, καὶ τὸ Ταβῆ πιστεύομεν ὅτι θὰ διέγνω τὸ ἀνάστον καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀσθενοῦς τούτου.

Τὸ σύνολον τῶν ἀχρι τέλους Ἰαννουαρίου καταστραφέντων ὠν ἀκρίβους ἐν ὅλῃ τῇ νήστῳ ἀνέρχεται εἰς 1,044,389 ἀλάδας, δι' ἧς ἔδαπανήθησαν 12 χιλ. λίραι.

Ὁ κ. Κλίαρ, συντάκτης τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει "Cyprus Times" ἀνηρώρησε τὴν παρελθούσαν ἔβδομα ἐκ Κύπρου.

Ἐπὶ τινος τῶν πολιτῶν ἐπεδόθη ἡμῖν διατριβὴ ἀναφορὰ τὴν συκοφαντίαν τοῦ κ. Διαγκοῦς ὅτι ὁ

κ. Καραγεωργιάδης ἐκμυζᾷ αὐτὸ τούτο τὰ βαλάντια τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πλουσίων. Ἐλλείπει γῶρου, τὴν διατριβὴν ταύτην θέλομεν δημοσιεύσῃ προσεχῶς.

Κύριε Συντάκτα τῆς α' Ἀληθείας. — Εὐαρεσηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταιχωρήσῃτε εἰς τὸ προσεχές φύλλον σας, χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἐπόμενα.

Ἐσφαλμένως διεδόθη, ἂν διεδοθῆ, ἐν τῇ πόλει, ὡς ὁ κ. Διαγκοῦς ἰατρὸς λέγει ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 φύλλῳ τοῦ "Στασίμου", ὅτι ὁ δημοσιευθεὶς κατάλογος τοῦ νοσοκομείου περὶ τῶν νοσηλευθέντων ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ 1881, τὸν ὁποῖον ὁ ἐπιστάτης τοῦ νοσοκομείου κ. Βασίλειος Μιχαηλίδης [ἢ οὐχὶ νοσοκόμος Βασίλης, ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ κ. Διαγκοῦς] ἔδωκέ μοι εἶναι ἐλλιπῆς διότι περιλαμβάνει ἐν αὐτῷ τοὺς τυφοειδεῖς πυρετοὺς.

Ὁ κατάλογος οὗτος οὐδαμῶς εἶναι ἐλλιπῆς, ἀντεγράφη πιστῶς ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Νοσοκομείου ἐν ᾧ εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι ἢ οἱ τυφοειδεῖς πυρετοί. Τὸ βιβλίον τούτο εἶναι ἐλεύθερος ὁ βουλόμενος νὰ τὸ ἀναγνώσῃ ὁποῖαν θέλῃ.

Διατελῶ μεθ' ὅλης τῆς ὑπολήψεως Ὁ Δήμαρχος ΧΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

Λεμησσοῦ τὴν 16 Φεβρ. 1882.

Τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἐπιδοθεῖσαν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν παρὰ τοῦ πρὸς ὃν αὐτὴ ἀπευθίνεται, καταιχωροῦμεν ἐνταῦθα.

Ἀξιότιμε Κύριε Ι. Καραγεωργιάδη Ἐνταῦθα.

Ἀναγνόντες τὴν ἐν τῷ πέμπτῳ ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος "Στασίμου" κατακεχωρημένην καθ' ἡμῶν διατριβὴν τοῦ ἐνταῦθα ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκοῦς, ἐν ᾗ ἀναφέρει ὅτι, "χθὲς ἀκόμη δὲν ἔλεγες τῷ συζύγῳ γυναικὸς, ἀνδρὶ ἄλλως τε ἀξιοπύθῃ ἢ λογίῳ, ὅτι ἐπαθεν αὐτὴ ὡς ἐπιπλοῆν τὸν ἰδιόζοντα τῷ φον σου ἢ οὐχὶ ἐκείνον ὃν τινες παραδέχονται ὑφιστάμενον ἐνταῦθα;" ἀναγνόντες, λέγω, τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν, ἠρωτήσατέ με ἂν ὑμεῖς ποτε ἐχαρῶκηθῆσατε τὴν ἀσθένειαν τῆς συζύγου μου, τόφου οἰονδήποτε, ἢ ἂν ἐγὼ εἶπον τῷ ἰατρῷ κ. Διαγκοῦς ὅτι εἶπατέ μοι ταῦτα ἢ τοιαῦτα. Εἰς ταῦτα ἀπαντῶ, ὅτι οὐδέποτε εἶπατέ μοι ὅτι ἡ σύζυγός μου ἐπαθεν ἐπὶ τῷ φον κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἀσθένειαν, ὡς οὐδ' ἐγὼ εἶπον αὐτῷ ὅτι ἐχαρῶκηθῆσατε τὴν ἀσθένειαν.

νειαν ταύτην, οιοσδήποτε τύφον. Έχω την τιμήν να ήμαι φίλος σός. ΔΗΜΗΤΡ. Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Έν Λεμησώ τῆ 3)15 Φεβρ. 1882 Τῷ ἀξιότιμῳ Ἰατρῷ Κυρίῳ κυρίῳ Ι. Καραγεωργιάδῃ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ κατά τῆς Αὐστρίας ἐπανάστασις ἐν Βοσνίᾳ ἢ Ἑρζεγοβίῃ λαμβάνει ὁσημέραι μείζονας διαστάσεις, φαίνεται δ' ὅτι ὁ τῆς Ρωσσίας δάκτυλος δὲν εἶναι ξένος ἐν τῇ κινήματι τούτῃ, ὅπερ τίς οἶδε ὅποιας διαστάσεως θέλει λάβει κατά τὴν αἰοίξιν. Οἱ ἐπανάσταται ἐνθαρρύνονται ἐν τῷ κρυπτῷ ἔκ τε τῆς Ρωσσίας ἢ τοῦ Μαυροβουνίου. Κατὰ τὰς τελευταίας δὲ εἰδήσεις πολὺ μάχαι συνεκροτήθησαν, συνελήφθησαν δὲ ἢ ἀπόστολοι τοῦ πανσλαβισμού ἐξερθεῖ ζῶντες τὰ πλῆθη κατὰ τῆς κυριάρχου Δυναμείως. Ἡ Γαλλία ἢ ἡ Ἀγγλία συνεφώνησαν ὅπως διαπραγματευθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων περὶ εἰρήτου. Ὁ Σουλτάνος ἐδέξατο εἰς ἰδιαίτερον ἀκρόασιον τὸν πριεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτην, ἐξέφρασε δ' αὐτῷ ἐπιτάσεις περὶ τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος ἢ Τουρκίας μετὰ τὴν εἰσὶν ἴσυν τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ ζητήματος ἢ ἐκαρασημοφόρησεν αὐτὸν τε ἢ τὸν πρῶτον διερμηνεὴ τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ βασιλίσσας Βικτωρίαν μεταβαίνει ἀνεπισήμως κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου εἰς Ἰταλίαν.

ΒΑΡΩΣΙΑ 1]13 Φεβρουαρι. 1882.

Κύριε Συντάκτα. Έν τῇ "Αληθείᾳ" εἶδομεν ὅτι ὁ "Κύπριος Κῆρυξ", τὸ θρόμμα τοῦ το τῆς ἐν Κύπρῳ ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἐδημοσίευσεν ἄχρι τοῦδε τρία εὐχαριστήρια πρὸς τὸν ἀπελθόντα διοικητὴν τοῦ διαμερίσματος ἡμῶν κ. Ἰγγλιν. Ἐπειδὴ ὅσα ἐν τῷ διαμερίσματι ἡμῶν ἐπραξεν ὁ κ. Ἰγγλιν ὡς διοικητῆς, πολλὰ κίς ἀνεγράψαμεν ἐν τῇ "Αληθείᾳ", θὰ ἦτο ἀντικρυς καταιοποιία τὸ νὰ προσπαθῆσωμεν διὰ μακρῶν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν ἦτο ποσῶς δυνατὸν νὰ τῷ δοθῶσιν εὐχαριστήρια, ὡς ὁ "Κῆρυξ" ἐκήρυξεν ἄλλ' ὅπως φωτίσωμεν τὸν "Κῆρυκα" (διότι οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων βεβαίως πιστεύει εἰς τὴν ἐπίδοσιν πράγματι εὐχαριστηρίων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων), γράφομεν δὲ αὐτὸν τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἵνα γνωρίσῃ ποίας φύσεως εἶναι τὰ εὐχαριστήρια ὅθιθεν, ἃ μετὰ τοσοῦτον ἐνδιαφέροντος ἐδημοσίευσεν.

Ὁ διερμηνεὸς κ. Ι. Γ. Παπκᾶς θέλων νὰ παράσῃ τῷ προΐσαμένῳ τῷ κ. Ἰγγλιν ἐκδοῦσιν, ἀφοῦ εἶδεν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ὅπως οἱ Βαρῶσιοι δώσωσι τῷ ἀναχωροῦντι διοικητῇ γεῦμα ἀπέτυχεν, μὴ τρεξάντων τῶν κατοίκων οὐδὲ ν' ἀποχαιρετίσωσι ἐάν τὸν κ. Ἰγγλιν, ἐτήρησεν παρὰ τοῖς Τούρκοις ἢ Κριετιανοῖς ὁπαλλήλοις, οἱ τινες ἢ ἔδωκαν τῷ κ. Ἰγγλιν ἐν

εὐχαριστήριον. Μὴ ἀρκεσθεῖς δ' εἰς τοῦτο ὁ ἄγαν ζηλωτῆς διερμηνεὸς προσεκάλεσε τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Ἀσπιδας παλιμπαῖδα Φραντζεσκῆν, ὅστις ἔχων καὶ τινὰς ὑποθέσεις ἐν τῇ ἐνταῦθα διοικήσει, ἐδέχθη ἢ ἔλαβεν ἐν εὐχαριστήριον, ὅπερ ἢ ὑπέγραψεν αὐτὸς τε ἢ οἱ ἐν τῷ χωρίῳ του εὐάριθμοι συγγενεῖς του, χωρὶς νὰ γινώσκωσι τί ὑπέγραψον. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διερμηνεὸς ἐσάλησαν δύο ἕτερα εὐχαριστήρια πρὸς τοὺς Μουδῆρας Μεσαορίας ἢ Καρπασίου ἢ ὁ μὲν πρῶτος ἐπέσρεψε τὸ εὐχαριστήριον μὲ εὐάριθμους τινὰς ὑπογράφας τῶν ἐν τῷ χωρίῳ Βατιλῆ (ἔδρα του) φίλων του, ὁ δὲ τοῦ Καρπασίου μὲ ὑπογραφίαν τινὰς ἐγγχωρίων του κατοίκων τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου [ἔδρα του ἐπίσης] καὶ τινὰς ἐκ τοῦ χωρίου Φλαμοῦδι ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ τούτῳ χωρίῳ οὐδεὶς τῶν κατοίκων, ἐκτὸς τῶν ἱερέων, γνωρίζει νὰ γράψῃ, ἂν δὲ τοὺς ἐρωτήσῃ τις τί ὑπέγραψαν ἢ διὰ ποίαν αἰτίαν, θὰ ἀπαντήσωσιν ὅτι ἀγνοοῦσι! Τοιαῦτα εἶναι, ὡς Συντάκται τοῦ "Κύρηκος", τὰ πολυθρόλητα εὐχαριστήρια τῶν κατοίκων (!) τοῦ διαμερίσματος τούτου, ἅτινα μετὰ τοσοῦτον κόμπου ἐδημοσίευσате, γενόμενοι ἴσως θῆμα τῆς μεγάλης εὐπιστίας σας.

[συνεχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.] Ἐπὶ τοῦ κατηραμένου σημείου τῆς ἀφιππεύσεως, ὅπερ οὐ μόνον ἑκατοντάδα ἀσχέτων μὲν πρὸς ἐμὲ οὐχ ἦττον ὅμως ἀπευκταίων περὶ αὐτὸ συμβάντων ἀνακνελεῖ ἤδη ἐν τῇ μνήμῃ μου, ἀλλὰ καὶ σχετικὰς ἰδίᾳ θλιβερὰς ἀναμνήσεις μοι προκαλεῖ, ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν κατὰ τῶν ἰσὺν οὐκ ἂνευ εἶναι ἢ ἐξάλειψις τούτου ἐκ τῆς βίβλου τῶν ὑπαρχόντων. Οἱ μόνον δὲ κατάλληλοι πρὸς κατάργησιν τούτου εἶναι, κατ' ἐμὲ, οἱ πνευματικῶν ἡμῶν ποιμένες πρῶτον διότι εἰς τὰς συμβουλάς αὐτῶν καὶ παραίνεσις ὑπακούει μᾶλλον ὁ ἀπλοῦς λαὸς καὶ δεύτερον ὁδὸδως παραβαίνουσι, νομίζω, τὸ ἑαυτῶν καθήκον, καθ' ὃ οφείλουσιν εὐχεσθαι καὶ μὴ καταρῶσθαι, ἂν ἐν ἐναντίᾳ περικτῶσει ἐκδώσωσι καὶ Ἀρχιερατικὸν τι ἐπίτιμιον ἀφορίζον πάντα ὅστις ἤθελεν ὑποστηρίξει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν τοῦ σκανδάλου ταύτην ἐτίραν, διότι ὁ ποιμὴν δικαιούται, κατὰ τὸν μέγαν τῶν ἁγίων Ἀπόστολον, οὐ μόνον πικραλεῖν, ἀλλὰ ἢ ἔλεγ

χειν καὶ ἐπιτιμᾶν.

Ταῦτα καὶ μὲν ἂν ἀπεδεχόμενος καλὴν ἐκβασιν τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων τὰς ὁποίας παρακαλῶ, Κύριε Συντάκτα, νὰ ξενίσῃτε εἰς τὰς τῆς ἀξιότιμου ἡμῶν ἐφημερίδος στήλας.

Τῆ 25 Ἰανουαρίου 82.

Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT GOUDRY (Μετὰφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ φρονώμεν ὅτι ἡ Κύπρος καλύπτεται ὑπὸ ἄλσων. Ἐάν ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ περιείχεν εὐρέα δάση, τοῦτο προέρχεται διότι ὁ ἀνδρῶπι-

νος βραχίων δὲν εἶχεν ἀνατείλει τὴν αὐξήσιν αὐτῶν, ἐν τῇ ἀνατολῇ τῶν δένδρων αὐξάνονται εὐχερῶς. Ὁ πλοῦτος τῶν θερμῶν τόπων διατελεῖ λίαν διάφορος τοῦ τῶν ἀρκτῶν μερῶν εἰς ταῦτα ἢ πρόνοια παρέσχε μεγαλοπρεπῆ ἐλάσην δεινρόσσαν ἄνευ τῶν δασῶν, πῶς ἠδύνατο ὁ Εὐρωπαῖος νὰ ἀντίσχη εἰς τοὺς παγετούς; ἢ δὲν εἶναι μόνον ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν ὅτε τὸ κέντρον ἢ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης παράγουσι δάση γιγαντιαία κατὰ τοὺς ἀρχαιότερους γεωλογικοὺς χρόνους, ἀπὸ τῆς ἐσχῆς τοῦ ἀνδρακος, τὰ φυτὰ ἐπεσωρεύοντο ὅπως παρασκευάσωσιν ἡμῖν προμήθειαν καυσίμου ὕλης ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐνθα ὁ ἄνθρωπος δὲν οφείλει νὰ προφυλάττηται κατὰ τῆς ἀκρᾶσις τῶν τοῦ ἑαυτοῦ ὠρῶν, τὰ ξύλα ἢ οἱ γαιῶδρακες εἰσὶν ἐξίσου σπάνιοι.

Τὰ Ὀλύμπια ἠδυνήθησαν νὰ διατηρῶσιν ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν ἀρωρεϊῶν δάση πιτύων τὸ περικαλλεῖς ἐκ βλαστῆσε

Εὐγενέσατε Κύριε Συντάκτα τῆς "Αληθείας" Δέξασθε τὴν προῖον τῆς καταδικώσεως με Μούσης, καταχωρήσατε δὲ τοῦτο, εἰ τὸ ἐγκρίνητε χωρὶς νὰ με μεμφθῆτε διὰ τὰ ν μου, κττ. Ἦδυνάμην κάλλιστα ν' ἀπομιμηθῶ τὴν δημοτικὴν τῆς Σμύρνης γλώσσαν ἢ τὴν τῆς Κ]πόλεως. Ὁ θεὸς φυλάξαι! Κύπριος τις θέλων νὰ παραμορφώσῃ τὴν Ὀμηρικὴν, ὡς εἶπεν, γλώσσάν μας, περιέπεσεν εἰς τὴν δυστυχίαν νὰ ἑμιλῇ χωρὶς ν δηλ. ἄνευ ἄλατος. Ἄλλως τε δὲ εἶνε ἢ ἐν τῷ ποιήματί μου ἢ καθομιλουμένη Ἑλληνικὴ ἐν Λεμησῷ.

ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΧΜΑΛΩΤΟΥ.

Εἰς τὴν κορυφῇ τ' Ὀλύμπου ὄφρα ἢ ποικίλην εἰς τῆς ἐρημίας τὸν ψόφον λυπημένη ἀναβαίνει Καὶ λυπητερὴ μὲ φόβον γύρω γύρω της κυτᾶει Κλαίει ἢ φτωχῇ... τί ἔχει ἐξ' ἑλίου, θεῖ, φωνάζει; Καὶ τὸ ὄρος χιονισμένον ἀνοίξεν τὴν ἀγκαλίαν του Καὶ με εἶδας γονατίζει ἐμπροσθὰς τὴν Ἀνασάν του. "Σιωπῇ" λέγει ἐκείνη ἐξ ὕψους τὸν δάκτυλόν της Κ] εἰς τὴν λύπην της τὸ ὄρος ἐπέσεν πρὸ τῶν ποδῶν της "Δὲν ἐπι κἀνίς ἐδῶ πάνω;... μόνη μου θέλω νὰ κλαίω! Καὶ τὴν πρῶτην μου τὴν δόξαν εἶδῶ πάνω νὰ γυρεύω! Ἐδῶ πάνω κατοικοῦσαν τὰ ἀγαπητὰ παιδιὰ μου Καὶ με περιφάλλων κίνα ἐσφιγγεν ἢ ἀγκλιὰ μου. Πού τὸ πρῶτόν μου, τὸ πλοῦτος ἢ τὸ πρῶτον μεγαλειόν; Ἑλλήεις μου! ἐδῶ πάνω δὲν μου εἴπατε μὴ εἰπὸν; Πού ὁ λαυπηρὸς μου θρόνος; ἢ τὸ σέμμα μου τ' ὠραῖον; Ἀνασασμένοι μου τ' ἀρπάζα ν!!! τίποτε δὲν ἔχω πλέον!!" εἰς τὸ κλάμαν της τὸ ὄρος ἐτρεμεν ὅλα τὰ μέρη Κ] οἱ Ὀλύμπιοι φανῆκαν με τὸ σέμμα εἰς τὸ χέρι. "Χαίρου, Κύπρος! ὁ Ζεὺς εἶπεν ἀπὸ τοὺς θεοὺς ὁ πρῶτος. εἶσαι κόρη τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν βασιλείων κρότος." Στὸν χειρισμὸν ἐκείνη ἐσκύψη τὸ πρόσωπόν της Κ] εἶδεν πολλὰς ἀλύσεις εἰς τὸν πρωτῶν θεῶν της. Τὰ ὠραῖα μάγουλά της εἶδειεν παρὰ δερμῆνα, Κάτασπρην τὴν κεφαλὴν της ἢ τὰ χέρια σκληραμμένα. "Φθάνει, λέγ' ὁ Ζεὺς, ταῖδι μου!" ἐξέδρασε τὰ φρύδια ἄσπρα Καὶ τὰ γαλιὰ του μμάτια ἐφίξεν ὡσαν τὰ ἀστρα. "Θεοί!" λέγει ἐξ τῆς φωνῆς του ἕνας κεραυνὸς σφουρίζει, Καὶ ἡ θάλασσα ἄπαντα του ἢ ἀφρίζει ἢ μουγκρίζει. "Γιατ' ἢ κῆρη τῶν Ἑλλήνων τῶν μεγάλων μας ἀνθρώπων εἰς τὰς ξένας νὰ δουλεύῃς τὸν βασιλικὸν της τόπον; Ταπεινοὶ γιατί τὴν ἐρύξουν ἢ τὸ νέος της κ' ἐκείνη; Θέμις! κράξτε τὴν, εἰπεν, θέλω τὴν δικαιοσύνην." Καὶ ἀνέφαν ἢ Θέμις δεκρυφίμη, λυπημένη, Μ' ἄρα, κρίνου; ἢ με ρῆδα ἦταν ἐσφρανωμένη. "Ζεὺς θεὸς κ] ἀνθρώπων, διατὶ με θέλεις ἔσθρον, εἶπεν αὐτῇ τὴν ἀδικίαν εἰς τὸ δικαιο νὰ εἶρω. Τὸν Κριτῶν τοὺς δὲν γνωρίζεις πῶς ἐσαύρωσαν τὰ κτήνη Διὰ χρήματα ἢ ἄλλα γὰ νὰ φαίνωται ἐκείνοι; Κ] ἀπόστα, ε τοὺς καιροὺς εἰς τὴν πικραναγνωρίζεις. Ρίξτε κεραυνούς, ἂν θέλῃς τοὺς καιροὺς νὰ σφρανωρίζεις. Κόρη οὐκ ἴσως ἢ Κίρκη ἐγνώθη στα βζυνά σου Καὶ ἀγαπᾶ ὅσους ε θοὺν ν' ἀψηφῶν τὰ δικάια σου." Ἐως στεναγμῶν ἢ Κίρκης ἄφηκε κυκλὸν ε τὰ χεῖλη Μάθρον δάκρυον σφογγίζει με γαιματερόν μανδίλι. Τὸ ὄλεθρον τοῦ πόθου εἰς βροχῶν ὁ Ζεὺς ἐρόρητα, Κ] ἢ ἀνατολὴ ἀτρέφει..... ἢ ἢ ἄσιν χαμηλόντα. Ἐρημὴ βροχὴν μεγάλην..... κ' οἱ θεοὶ μὴ ε φωνάζουν "Ἄε! ἀνατολὴν ὡς Δάειν τὴν ὄργην μας νὰ τρουαίω" ...

ως διάδημα τῶν ὀρέων ἀποτελεῖ ἀτίθει-
σιν πρὸς τὴν φαλακρότητα τῶν κάτωδι-
πιδίων τὰ δάση διατηροῦσιν ἡδεῖαν δρό-
σον· τυγχάνουσιν ὡσαύτως πηγὴ πλού-
του διὰ τὴν ἐλάσσειν μεγάλου μέρους
τῆς νήσου· οὐδὲν ἤττον ἡ Ὀθωμανικὴ Κυ-
βέρνησις δὲν ἀποπειράται νὰ ταδιατηρήσῃ.
Ποιμὴν τις συλλαμβάνει τὴν ἰδιότροπον
ἰδέαν νὰ σπείρῃ κριθὴν ἐπὶ τῶν ὀρέων·
καίει δένδρα, ὧν ἡ σποδὸς γονιμοποιεῖ
τὴν γῆν ἐπὶ τινα ἔτη· ὠφελείται ἐκ τῆς
τοιαύτης καλλιέργειας, εἴτα ἐγκαταλεί-
πει τὸν ἀγρόν του πρὸς σχηματισμὸν ἐ-
τέρου διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, χωρὶς νὰ
μεριμᾷ ἐπὶ τῆ τῶν δένδρων ἐξαφανίσει,
ἅπερ ὑπὸ τὸν διακαῆ οὐρανὸν τῆς Κύ-
πρου, δὲν ἀναφύονται ἢ βραδύτατα. Βλέ-
πει τις μάλιστα νὰ πυροπολῶσι δάση πιτύ-
ων ἀνευ ἐτέρου σκοποῦ ἢ τῆς ἡδονῆς τοῦ
κατασρέφειν. Ἡ ρητὴν τρέφει τὴν φλό-
γα, ἧς ἡ λάμψις διαχέεται ἐπὶ τοῦ ὀ-
ρίζουτος. Οἱ κλάδοι τρίζουσιν, ὁ ἀνεμος
σφινδονίζει εἰς τὸν ἀέρα φυλλώματα
περιφλεγῆ· θαυμάσιον πυροτέχνημα, ἀλ-
λ' ἀποτρόπαιον. Συνεχῶς ὁ ἄνθρωπος
φέρει ἐν εαυτῷ τὸ ἐνστικτὸν τῆς ἀγνομο-
σύνης ἢ τοῦ ὀλέθρου· ὁ κάτοικος τῆς
πόλεως ἀνατρέπει τὴν κοινωνίαν, ἧτις τὸν
ἐπαιδαγωγῆσεν, ὁ δὲ τῶν ἐρήμων μαινε-
ται κατὰ τῆς φύσεως ἧτις τὸν τρέφει.

Κατὰ τὸν Κον Fourcade, ἀρχαῖον
πρόξενον ἐν Κύπρῳ, ἡ ἔκτασις τῶν ἐνι-
αυσιῶν καλλιεργημένων γαιῶν περιλαμ-
βάνει 65,000 πλέθρα [1] [10 χιλ. πῆ-
χους ἑκατόν] τούτοις τὸ δεκαπεντημέρι-
ον τῆς νήσου, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ γαῖαι μέ-
ρουσιν ἐπὶ τρία ἔτηνεαταί, δέον νὰ
λογισθῶν τρεῖς πλιοντέραν καλλιεργημέ-
νην γῆν, ἧτοι περὶ τὰς 200 χιλ. πλέ-
θρα· ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀντιστοιχεῖ ὡς ἐγ-
γιστα πρὸς τὸ πεμπτημέριον τῆς ἐπι-
φανείας τῆς νήσου, ὅπερ εἶναι πάντοτε
ἕλγιον ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊ-
κοὺς τόπους. Βλέπων τις τόσας ἐκτάσεις
γῆς ἀκαλλιεργήτους ἢ ἀπεριποίητους
ἤθελε πιστεύσει ὅτι οἱ Κύπριοι διατελοῦ-
σιν ἐν πεινᾷ· τούτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἐὰν
δὲν βελτιῶσι τὴν γεωργίαν των, προέρχ-
εται διότι ἐκάστη οἰκογένεια ἐκόλως προ-
μηθεύεται τὴν ἀναγκαζομένην αὐτῇ συγκο-
μιδὴν. ἢ ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς δὲν εἶναι ἀ-
νάλογος πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς νήσου,
προτιμῶσι μεγάλας καλλιέργειας ἡμελη-
μῖνας ἀντὶ τῶν μικρῶν ἢ κερδοσκοπι-
κῶν. Δὲν παιάνουσι τὴν γῆν, ἧτις ἀνα-
λαμβάνει ἀναπανομένη. Μόλις σκάπτου-
σι τοὺς αὐλάκας, ρίπτοντες τὸν σπόρον
ἀραιῶς. Ἄν ποτε κεφαλαιοῦχος Εὐρω-
παῖος ἠδύνατο νὰ ἠγόραζε γαῖαν ἐν Κῆ-
πρῳ ἢ νὰ ἦγεν ἐκεῖ ἰκανὸν ἀριθμὸν φιλο-
πόκων ἰργατῶν, ἤθελον εὐχερῶς πορί-
ζεσθαι διπλοῦν ἢ τριπλοῦν ὄφελος τοῦ
ἤδη ἐπιτυγχανομένου.

Ἐν ταῖς καλλίσταις καλλιεργίαις τῆς

(1) Ὁ Κ. Fourcade ἦν ἐν Κύπρῳ ἀ-
χρι τοῦ 1845. Ἐκτοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν
καλλιεργημένων γαιῶν βεβαίως ἐδίπλασε
ἕσθη.

Σ. τοῦ Μ.

νήσου δέον νὰ τάξωμεν τὴν τῆς βαμβα-
κίδος, ἐξ ἧς οἱ Ἑσπεῖοι ἐπορίζοντο κέρδη
ικανὰ, ἐφ' ᾧ ἢ τὸ φυτὸν τοῦτο ἐκλήθη
φυτὸν χρυσοῦ. Ἡ τῆς Ἀνατολῆς
βαμβακίς δὲν εἶναι ἐνδρόφυλλον καθάπερ
ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ φυτὸν σπειρόμενον κα-
τὰ Μάιον, οὕτως τὰ ροδοκίτρινα ἄνθη
ἀποτελοῦσι τὸν κόσμον τῶν ἀγρῶν. Κα-
τὰ Ὀκτώβριον τὰ κελύφη ἀνοίγουσιν ἐπὶ
δικαίνοντα τὸν λευκὸν ὡς χιόνα ἐάμβα-
κα. Ἐὰν τὸ θάλπος δὲν ἦτον ἐρκούν-
τως σφαιρὸν ἢ συνεχές, τὰ κελύφη ἐν-
τὶ βάμβακος, ἤθελον παράγει γλοιώδεις
φύραμα αἰκάνοι νὰ μεταποιηθῇ εἰς νῆ-
μα. Ὁ βάμβαξ ὅσῳ καλλιεργεῖται εἰς
θερμὰς χώρας τοσοῦτον καδίεται περὶ
καλλέτερος· ὁ τῆς Αἰγύπτου εἶναι λίαν
τοῦ τῆς Τουρκίας ὑπέρτερος. Δὲν ὑπάρ-
χει κατὰ συνέθειαν ἰλιπὶς νὰ ἐγκληματι-
σθῇ ἐν Γαλλίᾳ. Διὰ τὰ τὸν ἐξάγωσι
λευκὸν τὸν ἀποστέρουσι διὰ τῶν δακτύ-
λων, ἀλλὰ τὴν μακρὰν ταύτην ἐργασίαν
ὑποκαθιστῶσι δι' ἐτέρας, ἧτις συνίσταται
εἰς τὸ νὰ σείωσι τὰ κελύφη ἐντός καλά-
θου ἐκ καλάμου· τὰ περιττώματα δὴκου-
σι διὰ τῶν ὀπῶν ἢ μίνοι ὁ ἐάμβας, ὅν ἀ-
παλλάσσουν εἴτα τῶν σπόρων διὰ τινος
ἐλάστρου. Τέλος, πρὶν ἢ τὸν ἐπιβίβασ-
σιν εἰς τὰ πλοῖα τὸν τίξουσι κατὰ τὸν
ποῦ ὑπερβαλλόντως ἐλαττοῦντα τὸν ὄγ-
κον αὐτοῦ.

Τὸ ἐρυθροδάνον τυγχάνει ἀξιολογητέ-
ρα ἀκόμη παραγωγῆ τῆς τοῦ βάμβακος.
Ἐκαστος γινώσκει ὅτι ἡ ρίζα τοῦ φυτοῦ
αὐτοῦ ἐστὶ λυσιτελιστάτη τῆ βαφικῆ ἢ
τοῦ ἐρυθροδάνον καλλιέργεια εἶναι παρα-
δοξοτάτη· εὐ μόνον ἀπαιτεῖ βάθος ἄμ-
μου λεπτῆς ὁμογενοῦς ἀνευ κοχυλῶν,
ἀλλὰ προσέτι ἀπαιτεῖται ὅπως κάτωθεν
τῆς ἄμμου αἱ ρίζαι πλῆθυσιν εἰς τὸ ὕ-
δωρ δύο μέτρων βάθος· ὕδωρ ὀλοσχε-
ρῶς τάσιμον ἤθελον εἶσθαι ἀσυντελής· δέ-
ον νὰ ᾖναι τρέχον. Κατὰ τὰ φαινόμενα
ὀλίγοις τόποι δύναται νὰ ἀρμολῶσι
πρὸς τὴν του ἐρυθροδάνον καλλιέργειαν,
ἀλλ' ἐνθα συμπίπτουσιν αἱ ἐν λόγῳ συν-
θήκαι, τὸ προϊόν ἀποβαίνει πολλαπλοῦν·
τὸ εἶδος καλλιεργημένης γῆς, ἀξίζον ἐν
γίνῃ εἰς Κύπρῳ ἐκ 500—1000 γρ. ἀ-
νέρχεται εἰς 6000 ἢ 8000 γρῶν ἐν
τοῖς μέρεσιν ἐνθα ἐπιτυγχάνει τὸ ἐρυθρό-
δανον· οὕτως ἐναντίον τῆς ἐλλείψεως
χειρῶν ἢ κεφαλαίων, ἢ καλλιέργεια τοῦ
φυτοῦ τούτου τοῦλάχιστον ἀπὸ δεκαπεν-
ταετίας ἐδιδασκιάσθη.

(ἐκλουθεῖ.)

ΛΥΣΙΣ

τοῦ 1 αἰτήματος.

Ἄγραυλος, αὐλός, αὐλός, ἄγρα, ἄγρα.

ΛΥΤΑΙ

Ἐκ Λεμεσοῦ ὁ κ. Μιχ. Η. Μιχαη-
λίδης, ἢ κ. Ἐλένη Ι. Καραγεωργιάδου,
ὁ κ. Γ. Μωάβδας, ὁ κ. Εὐρ. Ν. Φραγ-
κούδης, ὁ κ. Μιχ. Εὐδίουλος ἢ ἢ κ.
Π. Πυλῆ. Λοῦζιάς.

Ἐκ Λεμεσοῦ ἢ "Ἰδα" [ψευδώνυμον]
ἢ Rui Silva [ἑστὸν] ἢ ἐκ Βαρσοῦν ὁ
κ. Π. Παρίστας ἢ ὁ κ. Λουκάς Παϊσίος.

ΛΟΓΟΓΡΗΦΟΣ.

2.

..ω..α.—ε..εα.—.α.η.

α.ω.—α.ουε.—ου.—ε.ω.—ε.η.—ο.ου.—

Α. Κ. Π.

Τοῦ ἀνωτέρου λογογράφου ἑλλείπουντι
τὰ σύμφωνα, αἵτινα ὑποδηλοῦνται διὰ τῶν
στιγμῶν· αἱ πύλαι δὲ χωρίζουσι τὰς λέ-
ξεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἡ ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.

ἦτοι

λυρικά ποιημάτων Βασιλείου Μιχαηλίδου.
Εἰς ὄγκον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ
τοὺς συνδρομητὰς σελίνιον ἐν ἢ διὰ
τοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἐν ἢ ἡμισυ
Εὐρίσκει αἱ παρὰ τῆ ποιητῆ ἐν Λεμεσ-
σῷ ἢ ἐν τῆ Τυπογραφίᾳ τῆς "Ἀληθεί-
ας."

Εἰδοποιήσεις.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἡ ΑΛΒΙΩΝ.

Διεθυνόμενον ὑπὸ κ.

Κ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῇ νιοδμήτῳ παραθαλασσίῳ τούτῳ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ, κειμένῳ ἐν τῇ κεντρὶ
κωτέρᾳ θέσει τῆς πόλεως ἢ ἀγορᾶς, εὐ-
ρίσκει ὁ προσερχόμενος μεγάλην περιποι-
ησιν, καθαριότητα ἢ καλῶς κατασκευαζό-
μενα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δι' πατώματι
τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμά-
τια μετὰ κλιῶν. Γίνονται ἐν αὐτῇ δεκτοὶ
ἢ συνδρομητὰι μετὰ τὸν μῆνα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί, ὑπηρεσία ἀρίστη.

Ἐν Λεμεσοῦ τῇ 4)16 Φεβρουαρ. 82.

"ALBION HOTEL"

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel
situated in the more central place
of the town and marked, the comer
will find great attendance, clean-
ness and well prepared and deli-
cate dishes.

In the upper store of the build-
ing there are bed-rooms and subs-
cribers are accepted per month.
Moderate prices with the best at-
tendance.

Limassol 5]16 February 1882

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἢ Ἀγ. Πα-
τρικίου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ.
Παύλου.

Ἐν τῇ ρηθῆντι ὑφασματοπωλεί-
ῳ, πλουτισθέντι ἑσχατῶς διὰ δια-
φόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπης
πωλοῦνται χονδρικῶς ἢ λιανικῶς
εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

ἐτκὸς διαφορῶν ἄλλων συνήθων
πραγματειῶν, ἢ αἱ ἐξῆς.

Κασιμήρια μαῦρα ἢ γόχαι Γαλ-
λικαί, κασιμήρια χρωματιστὰ Ἀγ-
γλικὰ ἢ Γαλλ. κὰ, διάφορα ὑφάσ-
ματα μετὰξίνα, πουπλίνα μαλλο
μετὰξίνα, πουπλίνα κλαδωτὰ
ἀλπακάδες διαφορῶν εἰδῶν ἢ βε-
λοῦδα ἢ γαρνιμέντα διάφορα, κβῆ
δέλλαι μετὰξίνα, ἀλεξιβροχα [ὄμ-
βρέλλαι] διὰ γυναικῶν ἢ ἄνδρων
πίλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν
φλανέλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισταὶ
κοσμήματα διάφορα χρυσᾶ Γαλλι-
κὰ, κλίνα σιδηραῖ ἢ διάφορα εἶ-
δη συρμοῦ.

Οἱ εἰς τὸ ρηθῆν κατάστημα προσ-
ερχόμενοι, θέλουσι μένει κατὰ πᾶν
τα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμεσοῦ 15]27 Ἰανουαρ. 1882

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν
τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμέ-
νην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχεί-
ου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει
δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν
ἐν τῷ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρ-
ταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 78
μαγαζεῖν διαφορῶν πραγματείας
ἐπιπλα ἢ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀ-
ποτεινέσθω ὁ βουλούμενος πρὸς
τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμεσοῦ τῇ 26 Ἰανουαρ. 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ

δημοπράτης.

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring
into public notice that, having ob-
tained from the Municipality of
that town the authorisation, I shall
sell by public auction, every Sun-
day several goods, furnitures, and
immovable possessions in the store
under Mr. Cartali's house, St. An-
rew Stree

For further particulars apply to
the undersigned.

PACIPHICO ELIA

auctioner

Limassol 26 Jan. 1882.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πό-
λεως ταύτης ὅτι ὁ ἐμπειρὸς κλειδο-
κυμβαλιτῆς Κόβριος Εδουάρδος Ἀ-
ραβιὰν θέλει πωλοῦν ἐκλεκτὰ
τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου
ἐν τῷ Καφενέῳ "Βικτωρίᾳ" καθ'
ἐκάστην.

Ἐν Λεμεσοῦ τῇ 16]27 Ἰανουαρ. 82,

Ὁ διεθυντής

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΗ